

Voorwoord

door Johan Roemer, voorzitter

Jawel ik mag weer, een nieuwe nieuwsbrief dus een nieuw voorwoord.

Het motorseizoen loopt onder-tussen weer naar het einde, maar dat wil niet zeggen dat de activiteiten bij MVA ook minder worden. Ik zou zeggen eerder meer! Er zijn plannen naar Amsterdam te gaan, daar is van 24 t/m 26 oktober voor de 37ste keer het grootste bierfestival van Nederland: het PINT Bokbierfestival. Bierliefhebbers zijn gedurende drie dagen welkom in de Beurs van Berlage om de lekkerste bokbieren te proeven (ongeveer 50!) en te genieten van live muziek.

Dan in eigen huis op vrijdag 31 oktober het Halloweenfeest. Komt allen! Het liefst verkleed maar dat is niet verplicht. Op 18 november geeft Jan van Es een lezing over Base Camp. Over alles wat je altijd al had willen weten, maar nooit hebt durven vragen. Zo ver de binnen activiteiten als afsluiter van het toerseizoen hebben we nog de Kalebomentocht op 26 november. Noteer deze data even in je agenda, als dat gebeurd is vindt je over deze onderwerpen meer info in deze nieuwsbrief. Ook heb ik nog een verslag geschreven over het Vulkanen Weekend, dan kunnen de thuis blijvers lezen wat ze hebben gemist. Om nu te voorkomen dat ik de hele nieuwsbrief vul, wil ik het hierbij laten,
Blijf gezond motorrijden.

Alles is klaar voor Halloween

Knoflook, check. Zakmes, check. Toverdrank, check. Alles is klaar voor de engste avond van het jaar. Jij ook? Durf jij het aan? Griezelen, gruwelen, huiveren, rillen... Kriebelen, krassen, rennen, gillen... Durf jij het aan om op Halloween ons MVA gebouw binnen te gaan? Geesten, spoken, heksen en meer, we gaan weer griezelen met verhalen van weleer. De kaarsjes aan en geschminkt zitten we klaar, wachtend op een eeuwenoud gevaar. Er was eens een huis waar twee mensen woonden, maar wat zij niet wisten: ze waren niet alleen. Al jaren werden ze getergd door enge spoken. Kom je ze helpen tijdens Halloween? Als spook door de straat dwalen, mensen laten schrikken en snoep ophalen. Alles kan, alles mag, Halloween is mijn favoriete feestdag! Trick or treat! Geef me iets goeds te eten, geef me snoep, geef me crackers Hier met al dat lekkers!

Gezocht: m/v met ijzeren zenuwen.

Het spookt bij ons MVA clubgebouw en we weten niet wat te doen. Gratis hapjes in ruil voor hulp. Drankjes voor het bekende lage tarief.

HELP.

Griezelen is niet voor niets een werkwoord. Komen jullie langs om mee te spoken? Verkleed is verplicht. Anders loopt het niet goed af.

Halloween is a sudden BOO!!

And just as quick a scream:

Laughing in the scary dark, Loving friendly fright.

On Halloween, witches come true;

Wild ghosts escape from dreams.

Each monster dances in the park,

Eating candy like a shark

Now kiss and say goodnight!

Ga jij als Frankenstein?

Of als een moordkonijn?

Misschien is Magere Hein voor jou wel fijn.

Hoe het ook zij, van Halloween word ik moordlustig blij.

Je bent komende Halloween welkom bij ons, we hebben hapjes zoals lange vingers en enge bonbons. Word je al bang? Wees maar gerust, wij nemen alleen wraak als je onze bloedwijn niet lust.

Kom maar verkleed, en neem een slachtoffer mee,

Als je nog durft tenminste...

maar wegblijven is niet oké.

Bokbierfestival 2014

van de redactie

24 t/m 26 oktober 2014

Voor de 37e keer alweer wordt het bekendste en grootste bierfestival van Nederland gehouden: het PINT Bokbierfestival. Begonnen in een Amsterdams café is het inmiddels uitgegroeid tot een evenement waar zo'n 10.000 bezoekers op af komen.

De openingstijden zijn:

vrijdag 24 oktober: 17:00-23:00 uur

zaterdag 25 oktober: 12:00-23:00 uur

zondag 26 oktober: 12:00-19:00 uur (*note redactie: deze dag komt voor MVA eigenlijk te vervallen ivm Kalebomentocht*)

Het bijna complete assortiment Nederlands Bockbieren zal aanwezig en te proeven zijn, alles van het vat. Daarnaast is er natuurlijk weer live muziek in een aparte zaal en niet te vergeten een uitstekende sfeer.

Kaarten aan de deur.
Entree: Damrak 243

Basecamp

door Jan van Es

18 november 2014

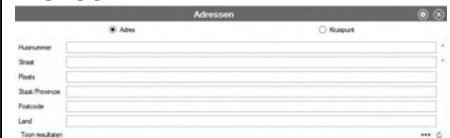
Verleden jaar heb ik een presentatie gehouden over de mogelijkheden van Garmin BaseCamp en de verschillen met MapSource. Ook toen wist ik al dat de ontwikkelingen niet stil zouden staan. Op dit moment zijn we al aan versie 4.4.2 en zijn er een aantal opties aan BaseCamp toegevoegd en sterk verbeterd. Tijd voor een nieuwe presentatie. In deze presentatie zal ik aandacht besteden aan de verbeterde zoekfunctie. Deze lijkt nu sterk op de zoekfunctie in MapSource. De mogelijkheid om van rondritten te maken, al dan niet als kronkelroute. Het gebruik van de database met routes en hoe een route over te brengen naar een Zumo en het gebruik van .GPX, i.p.v. .GDB bestanden

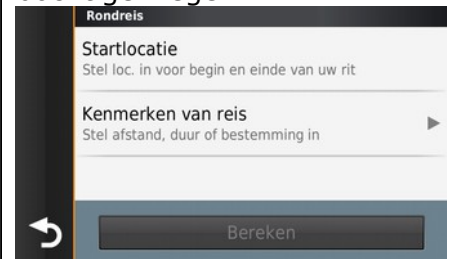
en hoe zitten deze bestanden

in elkaar. Harde en zachte routepunten, waar wijzig ik dat en hoe gaan de verschillende Zumo's daar mee om. Aanpassingen aan het activiteitenprofiel en welke consequenties heeft dat op mijn routes en waarmee moet ik rekening houden als ik een route in de Zumo her te berekenen.

Ook zal ik tijd besteden aan een aantal tools van JaVaWa, deze zijn extra handig om een routes en de Zumo aan te passen, ontdoen van fouten en aan je persoonlijke wensen.

Ook de Zumo zelf heeft een ontwikkeling door gemaakt, met de 590 is het mogelijk rondritten te maken over bochtige wegen.

Voor sommige aanpassingen moet je soms toch weer het internet op om uit te zoeken hoe je de Zumo aan je persoonlijk wensen kan aanpassen.

Kortom alles komt aan de beurt, al komt het moment dat ik afscheid neem van MapSource steeds dichterbij.

Reisverslag Vulkanenweekend

door Johan Roemer

Déjà vu ook welbekanntheitstäuschung, fausse reconnaissance, paramnesie en Schondagewesene genoemd. Zo'n beleving was het Vulkanen Weekend voor mij. Hotel Maas en de Eifel is sowieso een feest van herkenning, een soort thuis komen, dus daarop zou het ook van toepassing kunnen zijn, maar het ging nu veel verder.

Vrijdag: het vertrek, volgens traditie eerst een bakkie in het clubhuis. Toen ik aankwam stonden de eerste deelnemers al voor de deur. Maar snel koffiezetten voordat de rest komt. Terwijl de koffie pruttelt, druppelen meer deelnemers binnen. Tegen half negen is er niemand meer te verwachten en de koffie op dus we kunnen onderweg. Michael komt ons nog uitzwaaien. Hij maakt een groepsfoto en hij is zo goed de koffierommel op te ruimen en het gebouw te sluiten. Waarvoor nog mijn dank. De groep, nu negen man groot, gaat onderweg naar de eerste tussenstop: Urmond.

Negen man in de spits op de snelweg bij elkaar houden is nog niet zo simpel. Maar zo goed en zo kwaad als het kan komen we min of meer gelijk en zonder brokken bij het Van der Valk hotel aan. Daar sluit ook de groep Giling, vier man, bij ons aan. Een rekensommetje leert ons dat we met zijn dertien zijn, nu ben ik

niet bijgelovig maar toch..... Vanaf nu nog een klein stukje snelweg en dan begint het eigenlijke stuurwerk en daar is het natuurlijk allemaal om te doen. Het weer is goed en in kleinere groepjes gaan we onderweg naar Lutzerath. GPS is mooi maar het blijft een hulpmiddel. Na wat postduif bewegingen (een verkenningsrondje) in de buurt van Luik, hebben we de juiste richting weer gevonden, net als we denken dat het lekker gaat is de afrit die we zouden moeten nemen, afgesloten. Maar we laten ons niet ontmoedigen, dan eerst maar tanken. Ook dat wil niet zonder hindernissen. Je moet verplicht met een pasje aan de gang, maar waar? Aangezien Bertho en ik nog prik genoeg hebben, besluiten we maar door te rijden. Even verderop pikken we het paarse navigatielijntje weer op. Zonder noemenswaardige problemen komen we met een stralend zonnetje aan in Lutzerath. Daar blijkt dat iedereen toch een beetje met het zelfde tempo rijdt want zonder al te veel tussentijd is de hele groep snel weer compleet.

Kamers worden verdeeld, de badkamers op diverse punten en manieren getest en kort daarna ondergaat het bier de zelfde procedure. Andere waren alvast met de biertest begonnen en gaan nu proberen zich te ontdoen van hun motorkloffie en het nodige wegestof dat is blijven plakken, want het was eigenlijk best wel een beetje zweeten op de motor. Test resultaten worden vergeleken tijdens een prima verzorgd lopend

buffet, iedereen blijkt tevreden met de geboden accommodatie. De reisavonturen worden uitgewisseld en onder het genot van een biertje zitten we nog een tijdje op het terras. Morgen verder met het testen van de kwaliteit van de aangeboden routes en de staat van de Duitse wegen.

Zaterdag: de eerste rondrit begint vanaf de parkeerplaats linksaf, volgens een zeer stellige toercommissaris. Wie zijn wij om dit tegen te spreken? Maar volgens Bep (de stem van mijn navigatie) is er iets mis. Ze weigert ook maar de kleinste aanwijzing te geven. Dan maar stug zelf het paarse lijntje volgen. Misschien ziet Bep het allemaal niet zo helder, tis tenslotte ook iets wat mistig. Nee niet van de drank. Misschien ligt het wel aan het voor mij nog niet zo vertrouwde bluetooth gebeuren? Dus dat maar eens opnieuw opgestart, maar nee geen aanwijzingen. Ik zie trouwens ook niet de vertrouwde route pijltje op de GPS. Na wat onderling overleg in het groepje waarmee ik onderweg ben, starten we de route nog maar eens opnieuw op. Schijnbaar heb ik het helemaal verbruikt bij Bep want ze wil rechtsomkeert terug naar het hotel. Omdat we het verder ook niet weten doen we dat dan maar. Ik krijg nu wel gesproken aanwijzingen en de bekende pijltjes in beeld. Bij het hotel krijg ik nu ook het verwachtte aantal kilometer in beeld en de route loopt gewoon verder, we moesten dus niet links- maar

rechtsaf vanaf het hotel. Was dit een geplande sabotage actie? Puntje voor de volgende bestuursvergadering dan misschien? Tijd voor een nieuwe toercommissaris? Maar later bleek het allemaal geen opzet. Nu, met de mist zo goed als opgetrokken, beginnen dan maar op de juiste manier aan de route. Verder was het een stralende dag. Nog wel het vermelden waard was de lunch. Bij het gebrek aan lunchgelegenheden zijn we verzeild geraakt bij een soort museumachtig hotel restaurant. Het bezoekend publiek, in Nederland zouden ze zo van Gooise Matras afkomstig geweest kunnen zijn, schrok in eerste instantie nogal. Maar voor de uitbater en het personeel was het verder geen probleem. Kus-sens werden op het terras-meubilair gelegd het tafeltje afgedaan. Omdat we nogal schrokken van de prijzen voor een lunch, informeerden we maar eens of een simpele

"Strammer Max" (redactie: "Uitsmijter") ook tot de mogelijkheden behoorde. Ja hoor, geen enkel probleem. In plaats van de ordinaire cola werd er biologische cola geschonken, we lunchten tusslotte opstand. Het smaakte wat vreemd maar ook dat

hebben we overleefd. De uitsmijter van één eitje met garnituur en enkele cherrie tomaatjes kosten inclusief de cola een schappelijke tien euro. Het geen dan wel meer meeviel. Wegens toiletbezoek ook nog even binnen gekeken, echt alsof je in een museum liep, zo'n 50-60 jaar terug in de tijd en poepsjiek. Je was bijna bang dat er iets stuk ging als je er langs liep. Terug bij Maas had onze toercommissaris het, wegens de valse start even niet makkelijk, maar na zijn welgemeende excuses, gingen we weer over op de gewone routine. Sterke verhalen onder het genot van een drankje, lekker op het terras. In de verte was onweer te horen en de lucht liep langzaam vol met donkere wolken. Later tijdens alweer een uitstekend buffet kwam het met bakken uit de lucht. Maar wij zaten naar weer een prima toerdag lekker binnen. Ook in de nacht naar zondag ging het nog stevig te keer.

Zondag: Zelf maar eens uitgezocht welke kant de route op ging, toch nog een beetje wantrouwen naar de toerleiding. Bewolkt na een onstuimige nacht maar droog, beginnen we aan de route. Het is duidelijk frisser als de voorgaande dagen, maar goed te doen. Het wegdek is hier en daar nat, dus vooral onder de bomen is het oppassen. Voor het groepje waar ik mee onderweg ben, rijden nog andere deelnemers aan het Vulkanen Weekend. Soms zien we ze rijden en dan weer een tijdje niet. We dalen af naar de Moezel

waarop op een T-splitsing de andere ons staan op te wachten. Koffie? Enzo komen we in een voor mij bekend dorp met een flinke ploeg op een terras terecht. Twee jaar geleden, zaten we hier op een ander terras voor de lunch en bij het vertrek bleek mijn achterband lek. Bij het vertrek nu niets aan de hand, we spreken nog af met de andere dat we rond een uur ergens gaan lunchen. Nu kwam het lek iets later. Het gevoel herkende ik bijna meteen. Eerst lijkt het of het wegdek trekt, dan denk je aan spoorvorming en iets later wil je motor echt niet meer sturen en lijkt zijn eigen weg te willen kiezen. Dan moet je met zo'n Pan alle zeilen bijzetten om het geheel op koers en overeind te houden. Was het twee jaar geleden een lek waar later de prop weer uit kwam, nu waren het twee lekken in een band te gelijktijd, maar dat wisten we nu nog niet. Ik sta natuurlijk weer ergens buiten de bebouwde kom op een vrij smalle weg, berg af, met best wel wat verkeer. Zoiets gebeurt nooit voor een bandenboer. Het was inmiddels al een tijdje aan het miezeren, daar werd ik ook al niet vrolijker van. Op de GPS konden we zien dat iets verder een dorpje was. In de hoop dat het daar vlakker was en dat we wat meer ruimte zouden hebben om iets aan de band te doen rijden we verder. Al worstelend met een ruim 300 kilo zware onwillige motorfiets, weet ik het spul heel op een parkeerplaats te krijgen. Het zweet breekt me aan alle kanten uit of kwam het door

de regen? Heb je plakspullen? Ja natuurlijk, wijs geworden na mijn vorige leuke band ervaring had ik gelukkig zo'n setje aangeschaft. En voor ik het goed en wel door heb ligt Eshan al half onder de motor opzoek naar het lek. Het lek is snel gevonden: glas! Behendig weet hij het glas uit de band te peuteren en binnen de kortste keren zit de plug in de band. Na wat rommelen weten we de inhoud van een gaspatroon in de band te krijgen, gesis!? En jawel nog een lek, geen probleem voor Eshan, ook hier kundig een prop in. Na nog wat rommelen met een handpompje en nog twee gaspatronen, zit er één atmosfeer in de band. Fijn als zo'n kundig improvisatie talent je helpt, die bovendien een drukmeter en een handpompje mee had. De rest van de groep had al uitgevonden dat er een benzinepomp op minder dan twee kilometer was. In de hoop dat daar ook een luchtpomp is gaan we daarheen. Helm op, handschoenen aan, alles is nat en klam van het transpireren en de regen. De lol is er voor mij wel af. Zonder brokken komen we bij de pomp, gelukkig kunnen we de band daar op de juiste spanning brengen. De hele groep blijft solidair en gaat mee terug naar het hotel. Bedacht op een aflopende band en schrikkerig bij elke vreemde beweging, gezien mijn ervaring van twee jaar geleden, komen we terug bij Maas. Nadat we de natte spullen te drogen hebben gelegd komen we opgefrist weer beneden in

het restaurant. Onze lunch afspraak hebben we niet gehaald, per SMS brengen we de andere groep op de hoogte. Gelukkig maakt Maas ook prima uitsmijters en door de koffie warmen we weer op. Veel hebben we die zondag verder niet gemist want het bleef regenen.

Langzaam aan komt iedereen terug en de verhalen gaan over en weer. Vlak voor het, overigens weer uitstekend, diner, nog even bij de motor wezen kijken, de achterband is nog hard.

Maandag: naar huis. Na een onrustige nacht, waarin ik alle denkbare doemscenario's heb meegemaakt. Het moment van de waarheid, is de band nog hard? Dat bleek gelukkig het geval. Na een ontbijtje gaan we op weg. Tis een flink stuk frisser maar droog. Van de ADAC mocht ik twee jaar geleden max. 80 km/uur met een prop in de achterband. Op het eerste stuk binnendoor kon ik me daar redelijk aan houden. Maar eenmaal in Nederland komen we op de snelweg daar flink overheen. Ik voelde me daar niet zo happy bij. Na nog een stuk binnendoor langs de Zuid Willemsvaart, van Weert naar 's Hertogenbosch, komen we in de spits op de snelweg. Om bij de voorrijder te blijven moeten we af en toe echt flink gas geven. Om verder geen brokken meer te maken haak ik af en ga op eigen tempo door naar huis. Hetgeen ook zonder verdere narigheid is gelukt.

Met dank voor de gezelligheid, solidariteit en hulp, graag

volgend jaar weer maar dan zonder dat déjà vu gevoel wat betreft leuke banden.

Barrooster

Het rooster van de barmedewerkers staat op onze website. Het verzoek aan alle barmedewerkers is de site regelmatig te checken om te zien wanneer je bent ingeroosterd!

Agenda

**Zo 26 oktober:
Kale Bomentocht**

**Vr 31 oktober:
Halloween feest**

**Di 18 november:
Base Camp presentatie**

**Wo/do 31 dec / 1 januari
Oud en Nieuw feest**

**Vr 2 januari:
Nieuwjaarsborrel**

Elke 1^e en 3^e zaterdag van de maand is de werkplaats open van 11.00 tot 16.00uur om aan je motorfiets te sleutelen!

Verder natuurlijk als vanouds elke dinsdag- en vrijdagavond clubavond waarbij de kantine en werkplaats open zijn!

Motor Vereniging Almere
Meerveldstraat 55
1359 HZ Almere-Haven
036 531 02 82

<http://www.motorvereniging.nl/>